

ningsstedet udførte Kontrol, synes tilvejebragt en saa tilstrækkelig Garanti mod Misbrug, at en kommunal Efterkontrol maa synes overflødig og under alle Omstændigheder ikke mere nødvendig for Rød af denne Bestaffenhed end for Rød, der er blevet godkendt til Udførsel.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ordningen af Slagtningen til Hjemmebrug maa det vistnok erkendes, at der næppe for Tiden er tilstrækkelig Anledning til at etablere Rødkontrol paa Landet, men det vil dog være heldigt, som af Kommissionen foreslaaet, at Afhændelse af nedslagtede Dyr stilles under en vis Kontrol, og at Afhændelsen af selvbøde Dyr til Mennekesføde helt forbydes. Derimod bør formentlig, som af Kommissionen foreslaaet, Rødkontrol paabydes indført og opretholdt i større Købstæder og Handelspladser, idet det af Hensyn til den der bosatte, tæt sammenboende, Befolkningsskare ikke bør gøres afhængig af vedkommende Kommunalbestyrelses Forgodtbestående, om Rødkontrol skal etableres gennem Sundhedsvedtægter.

De Endringer, man har fundet Anledning til at foretage i Kommissionens Forslag, ere ikke af gennemgribende Betydning; de ere hovedsagelig redaktionelle; med Hensyn til enkelte af dem skal man dog bemærke følgende:

ad § 6.

Kommissionen har i sin Betænkning forudsat, at Inspektøren (Overtilsynet) skulde have kongelig Udnævnelse, hvorfor man har gjort en Tilføjeelse til nærværende Paragraf om, at han udnævnes af Kongen.

ad § 8.

Med de i denne Paragrafs 1ste Stykke indeholdte Bestemmelser har Kommissionen tilsigtet at gøre Oprettelsen af Rødkontrol obligatorisk i alle Købstæder med et Indbyggerantal af mindst 2,000. Om man skal gaa saa vidt, turde i og for sig være tvivlsomt, men Opmærksomheden skal dog henledes paa, at man under alle Omstændigheder ikke kan gaa den af Kommissionen anviste Vej, da dette ikke lader sig forene med den gældende Lovgivning om Tilvejebringelse af Sundhedsvedtægter, hvorefter Indførelsen af saadanne Vedtægter ikke kunne fremtvinges mod Kommunalbestyrelsens Ønske,

ligesom en allerede indført Vedtægt eventuelt kan ophæves ved Beslutning af Kommunalbestyrelsen. Man har imidlertid ikke villet omarbejde de paagældende Bestemmelser i nærværende Paragraf, forinden der foreligger en Afgørelse af, om man overhovedet skal gaa til obligatorisk Indførelse af Rødkontrol og i bekræftende Fald i hvilket Omfang.

ad § 13.

For de Købstæders Vedkommende, der forinden Lovens Strafftræden have indført Slagtevang og oprettet offentlige Slagtehus, maa det vel findes stemmende med Billighed, at der tilstaaes de paagældende Kommuner Erstatning, saaledes som af Kommissionen nærmere foreslaaet, for de Tab, der maatte hidrøre fra Nedgangen i Slagte- og Kontrolafgifter som Følge af, at Rød fra andre Kommuner vil kunne indføres uden Efterkontrol, men man skønner ikke reitere, end at denne Erstatning endelig bør fastsættes af Landbrugsministeren, saaledes at Spørgsmaalet om Erstatningens Størrelse ikke bør kunne gøres til Genstand for Rettergang; en vis skønsom Afgørelse af dette Spørgsmaal, som Domstolene ville være udelukkede fra at træffe, synes her at kunne være paa sin Plads, idet det vistnok undertiden vil kunne være forbundet med nogen Vanskelighed at føre et bestemt Bevis for, om et eventuelt Tab udelukkende hidrører fra nærværende Lovs Bestemmelser eller ogsaa kan skyldes andre Forhold. En hertil sigtende Bestemmelse er derfor optagen i nærværende Paragraf.

Da Loven efter Forslagets § 16 skal undertages en Revision efter 5 Aars Forløb, vil Spørgsmaalet, om der vedblivende bør ydes Kommunerne den her omhandlede Erstatning, til den Tid finde sin Afgørelse. Da det nu imidlertid ikke er sikkert, at en Revision af Loven vil blive tilvejebragt i den Rigsdagsamling, i hvilken Revisionsforslaget vil blive fremsat, og da Statskassens Forpligtelse til at yde den omtalte Erstatning ikke findes at burde vedvare udover det Tidsrum, for hvilket Loven forudsættes at skulle gælde uden at revideres, har man i Forslagets § 16 gjort en Tilføjeelse om, at Bestemmelserne i nærværende Paragraf bortfalde, saafremt Revisionen af Loven ikke maatte være tilendebragt inden Udgangen af Finansaaret 1905—06.